

debatten, er det jo ganske voldsomt, og det er en stigende voldsomhed, der bliver kastet i hovedet på os, når vi går ind i forskellige forretninger, det være sig tankstationer, kiosker og andre steder.

Der var en, der nævnte heroppefra – jeg tror, det var SF's ordfører – at det kunne virke irriterende, at man fik kastet bare bryster i hovedet, når man kom ind i en forretning. Jeg vil sige, at hvis man så kunne forholde sig til, at det kun var det, men det er det jo ikke. Det er jo film med titler som »Voldtægt«, »Vold og voldtægt«, »Family Incest«, vi ser stå i disse forretninger. Det er efter min opfattelse meget forkert.

Jeg vil også gerne sige, at når hr. Frank Dahlgaard siger, at så må man hæve de her ting lidt, så kan der, som jeg nævnte før, godt opstå lidt problemer. Dels kan der opstå det med, hvor højt det skal op, dels kan der jo opstå det: Hvad er det, der skal sættes op? Hvis eksempelvis Ugens Rapport skulle sættes op, jamen hvad så, når Se og Hør om sommeren går i gang med deres »Miss Solskinskonkurrence«? Er det så tiden, hvor vi i en periode flytter Se og Hør op? Altså det vil det være svært at lovgive omkring.

Men dermed ikke være sagt, at vi ikke godt kan følge intentionerne og retningslinjerne i det, hr. Frank Dahlgaard her har lagt frem i sit forslag til vedtagelse. Dog kan jeg se, at der måske vil være nogle problemer omkring det, som også har været drøftet heroppe før, nemlig mulighederne for at gå ind på Internettet og se det. Men der er det jo også blevet nævnt før, at her har forældrene altså også et voldsomt ansvar for at fortælle deres børn, at her skal de ikke bruge deres tid, og det synes vi ikke er særlig godt at kigge på.

Men noget andet, der også er et problem i det her, er jo, at når børn bliver konfronteret med de her voldsomme – nu vil jeg ikke remse titlerne op igen – men nogle af de voldsomme titler, som man får smidt i hovedet, ja, så giver det lidt et forvrænget billede af, hvad et godt samliv kan være. Det behøver altså ikke at indeholde de her voldsomme ting. Det kan også være et helt normalt samliv.

Det er grovere og grovere, det, der bliver omdelt, også det, som er blevet husstandsomdelt. Jeg tror faktisk, at hvis der i den konkrete sag, som bliver behandlet i Slagelse, ikke var en forælder, der havde taget den op, hvis sagen ikke var blevet taget op politisk, så havde vi ikke stået i en situation, hvor firmaet skulle i retten inden så længe. Firmaet har jo brystet sig af, at de

faktisk har delt det her ud et godt stykke tid og haft et godt salg ud fra det.

Men vi kan altså støtte hr. Frank Dahlgaards forslag her. Dog vil jeg gerne sige, at det her handler, som jeg sagde indledningsvis, meget om moral. Det handler om, at vi med vedtagelsen af det her også sender et signal til de forskellige forretningsindehavere, som har med handel med sådan nogle ting her at gøre, om, at de godt må være en lille smule mere etiske på det her område.

Lone Yalcinkaya (CD):

Jeg kan forstå på justitsministerens besvarelse af dette spørgsmål, at ministeren har opfattet spørgsmålet som primært gående på behovet for et strafferetligt værn til beskyttelse af børn og voksne mod pornografisk materiale i det offentlige rum.

Om dette har været hr. Frank Dahlgaards primære hensigt, skal jeg lade være usagt, men jeg synes i hvert fald godt, at man kan forstå ordlyden af forespørgslen og det af hr. Frank Dahlgaard fremsatte forslag til vedtagelse noget bredere.

I CD er vi ikke specielt sex- eller pornoforskrækkede, men vi synes, at der skal være plads til alle. Samfundet bliver nødt til at forholde sig til den virkelighed, vi lever i, og den virkelighed er altså bl.a., at sex og porno er en meget nærværende del af vores hverdag.

Men virkeligheden er altså også, at der er mange i befolkningen, som ikke bryder sig om nærmest at få smidt samlejbilleder og lignende lige i ansigtet i butikker, på tv, eller når man tilfældigt lander på et pornosite på Internettet. Disse mennesker har samfundet altså også en forpligtelse over for, og derfor er denne forespørgsel relevant.

Vi mener, at man er nødt til at have nogle regler, som regulerer disse ting, men reglerne er nødt til at være tilpasset det forhold, at synet på sex og porno er blevet friere de sidste 30-35 år. Derfor er det spørgsmålet, om nye eller skærpede strafferegler ud over dem, vi allerede kender, som justitsministeren gjorde rede for i sin besvarelse, er vejen frem, eller om der må en anden type regler til for at varetage det beskyttelses-hensyn, som fortsat består.

I CD er vi af den opfattelse, at man bør sondre mellem beskyttelsen af voksne og beskyttelsen af børn. Voksne har i kraft af deres myndighed og modenhed mulighed for at vælge og fravælge, og jeg tvivler på, at i øvrigt lovlig pornogra-